

For det tredje begik Retten en retlig fejl og gengav de faktiske omstændigheder åbenbart ukorrekt, da den afviste, at der forelå »alvorlige vanskeligheder« vedrørende tilsidesættelsen af de grundlæggende friheder etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser.

For det fjerde undlod Retten og Kommissionen at give en tilstrækkelig begrundelse.

Sag anlagt den 16. september 2022 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik

(Sag C-599/22)

(2022/C 424/45)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved D. Triantafyllou, B. Sasinowska og G. Wilms som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 3, TEU, sammenholdt med artikel 3, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 29/2009 ⁽¹⁾, idet den ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de af Den Helleniske Republik udpegede lufttrafiktjenesteedøvere overholder artikel 3, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 29/2009.
- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den Helleniske Republik er mere end tre måneder forsinket med overholdelsen af forordning nr. 29/2009, idet den ikke har sikret en samordnet indførelse af datalink-tjenester i det fælles europæiske luftrum.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 29/2009 af 16.1.2009 om fastlæggelse af krav til datalink-tjenester i det fælles europæiske luftrum (EØS-relevant tekst) (EUT 2009, L 13, s. 3).

Appel iværksat den 16. september 2022 af ABLV Bank AS under likvidation til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tiende Udvidede Afdeling) den 6. juli 2022 i sag T-280/18, ABLV Bank mod Afviklingsinstansen

(Sag C-602/22 P)

(2022/C 424/46)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: ABLV Bank AS under likvidation (ved Rechtsanwalt O. Behrends)

De andre parter i appelsagen: Den Fælles Afviklingsinstans (Afviklingsinstansen) og Den Europæiske Centralbank (ECB)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves.

- Det fastslås, at Afviklingsinstansens afgørelser dateret den 23. februar 2018 er ugyldige i forhold til appellanten og dennes datterselskab.
- Afviklingsinstansen tilpligtes at betale de af appellanten afholdte omkostninger samt omkostningerne for nærværende appel.
- For så vidt som Domstolen ikke kan træffe afgørelse om sagens realitet, hjemvises sagen til Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremført fire anbringender:

Første appelanbringende: Retten fortolkede og anvendte artikel 18 i SRMR-forordningen ⁽¹⁾ urigtigt og begik en række relaterede fejl og faktiske fordrejninger. Appellanten har anført,

- at Retten ikke har overholdt den klare beskrivelse af Afviklingsinstansens beføjelser, der er fastsat i SRMR-forordningens artikel 18, og som bestemmer, at Afviklingsinstansen kun kan handle med ekstern retsvirkning, hvis alle tre betingelser i SRMR-forordningens artikel 18 er opfyldt og hvis Europa-Kommissionen og Rådet for Den Europæiske Union ikke gør indsigelse herimod.
- at der ikke i ordlyden af SRMR-forordningens artikel 18 er grundlag for den antagelse, at Afviklingsinstansen kan vedtage en foranstaltning med ekstern retsvirkning, hvis kun de to første betingelser er opfyldt.
- at Afviklingsinstansen faktisk har anerkendt sin fejl ved at tage en anden tilgang i de seneste tilsvarende sager.
- at Retten ikke fuldt ud undersøgte lovligheden af de anfægtede afgørelser (SRB/EES/2018/09 og SRB/EES/2018/10 af 23.2.2018), idet den ikke — i henhold til Rettens fortolkning af de anfægtede afgørelser — præcist fastslog, hvordan appellansens og datterselskabets retsstilling var ændret.
- at Retten fordrejede de anfægtede afgørelses klare indhold ved ikke at anerkende, at de indeholder afgørelser om at appellanten og dennes datterselskab kan likvideres.
- at Retten begik en række relaterede fejl ved bl.a. at forveksle de anfægtede afgørelser med de foranstaltninger, som Afviklingsinstansen rettede til de nationale afviklingsmyndigheder med henblik på gennemførelsen af de anfægtede afgørelser.

Andet appelanbringende: Retten begik en række retlige og proceduremæssige fejl såvel som faktiske fordrejninger i forbindelse med de materielle konklusioner. Appellanten har anført,

- at Retten fordrejede sagens indhold ved at henvise til en implicit FOLTF-vurdering (failing or likely to fail (nødlidende eller forventeligt nødlidende)) og undlod at nævne, at Afviklingsinstansen udtrykkeligt i svarskriftet havde anført, at den ikke foretog en FOLTF-vurdering.
- at Retten i samme forbindelse begik yderligere relaterede fejl og fordrejninger såvel som en manglende stillingtagen til appellansens argumenter ved bl.a. ikke at behandle virkningen af moratoriet for suspension af betalingsforpligtelser og ved at fejlfortolke likviditetsbegrebet som omhandlet i SRMR-forordningens artikel 18.

Tredje appelanbringende: Retten begik en række retlige fejl, faktiske fordrejninger og en manglende stillingtagen appellansens anbringender vedrørende meddelelsen fra FinCEN (Financial Crimes Enforcement Network) og de efterfølgende afsløringer grundet konklusionerne fra den lettiske anti-korruptionsmyndighed.

Fjerde appelanbringende: Retten begik en fejl, da den fandt, at annullationsøgsmålet med hensyn til den anfægtede afgørelse i forhold til appellansens datterselskab ikke kunne antages til realitetsbehandling. Appellanten har anført, at Retten urigtigt lagde til grund, at de anfægtede afgørelser ikke skulle fortolkes i overensstemmelse med offentlige tilkendegivelser på tidspunktet for de anfægtede oplysninger, og at i stedet kun en tekst fremsendt af Afviklingsinstansen til de nationale afviklingsmyndigheder med henblik på gennemførelsen af de anfægtede afgørelse var relevant, og at Retten uanset fordrejede det klare indhold af denne tekst.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15.7.2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT 2014, L 225, s. 1).

Sag anlagt den 29. september 2022 — Europa-Kommissionen mod Republikken Malta

(Sag C-622/22)

(2022/C 424/47)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved B. Sasinowska og G. Wilms, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Malta

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Malta ved ikke at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den af denne medlemsstat udpegede lufttrafiktjenesteudøver opfylder artikel 3, stk. 1, i Kommissionens forordning (EU) nr. 29/2009 (¹), har undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 3, TEU, sammenholdt med artikel 3, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 29/2009.
- Republikken Malta tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Republikken Malta har i mere end tre år ikke opfyldt Kommissionens forordning (EF) nr. 29/2009 af 16. januar 2009 om fastlæggelse af krav til datalink-tjenester i det fælles europæiske luftrum.

(¹) Kommissionens forordning (EF) nr. 29/2009 af 16.1.2009 om fastlæggelse af krav til datalink-tjenester i det fælles europæiske luftrum (EUT 2009, L 13, s. 3).
